

Kommittédirektiv

Förbättrat klimat för entreprenörskap och innovativt företagande

Dir.
2014:46

Beslut vid regeringssammanträde den 27 mars 2014

Sammanfattning

I takt med att globalisering och konkurrenstryck tilltar blir det allt viktigare att skapa goda förutsättningar i Sverige för ett företagsklimat som uppmuntrar entreprenörskap och innovationer. Det är därför angeläget att skapa långsiktiga förutsättningar för att stimulera och uppmuntra till ett mer innovativt och kreativt svenskt näringsliv. I syfte att stärka näringslivsklimatet, främja entreprenörskap och innovationer, underlätta kompetensförsörjningen och förbättra möjligheterna för företagande bör det göras en bred översyn av förutsättningarna för att starta, driva, utveckla och äga företag i Sverige.

Översynen ska ta ett helhetsgrepp och inkludera aspekter som skatteregler, vissa civilrättsliga regler rörande företagande inklusive insolvenslagstiftningen, det offentliga innovationsstödet, tillgång till riskkapital och annan finansiering samt samverkan och rörlighet mellan näringsliv och forskning. I detta sammanhang bör även en översyn göras av de statliga insatserna som genomförs för att främja företagande.

En kommitté ska därför tillsättas med uppdrag att lämna förslag på åtgärder för att förbättra entreprenörskapsklimatet i Sverige.

Kommittén ska bl.a.

- undersöka om det finns strukturer eller andra företeelser eller regler i inkomstskattesystemet eller i regelverket för

socialavgifter som motverkar entreprenörskap och företagande,

- göra en översyn av vissa regler för företagsrekonstruktion,
- utvärdera sänkningen av lägsta tillåtna gräns för aktiekapital för privata bolag samt undersöka behoven av ytterligare justeringar,
- utföra en analys med anledning av Världsbankens granskning av det svenska företagsklimatet,
- göra en översyn av hur nuvarande regelverk och andra förutsättningar påverkar omställningsmöjligheterna i ekonomin,
- kartlägga det svenska innovationsstödet,
- utvärdera sammanslagningen av Almi och Innovationsbron,
- göra en översyn av de statliga insatserna för företagsfrämjande,
- utreda möjligheterna till ökad rörlighet mellan akademi, näringsliv och företagande.

Uppdraget ska redovisas senast den 15 augusti 2016.

Bakgrund och utgångspunkter

Allmänt

I takt med tilltagande globalisering och hårdnande konkurrens-tryck blir innovationer, kreativitet och utveckling allt viktigare.

Sverige är en liten, öppen ekonomi där handel och andra former av utbyte med omvärlden är avgörande för välfärdsutvecklingen. Ett dynamiskt och innovativt företagsklimat som vilar på förutsebara regler, sund konkurrens och utvecklingskraft är viktigt för att Sverige ska få en starkare ekonomisk utveckling, fler växande företag och en högre sysselsättning. Det är därför angeläget att skapa långsiktiga förutsättningar för att göra svenskt näringsliv mer dynamiskt, innovativt samt kreativt och därmed mer konkurrenskraftigt.

Då omvärlden förändras är det nödvändigt att strukturen för svenskt näringsliv anpassas. Det innebär att näringslivets sam-

mansättning förändras och att nya arbetstillfällen skapas, medan andra försvinner eller omformas. Dessa förändringar måste beaktas för att möjliggöra goda villkor för företagande och investeringar i Sverige. I takt med att samhället förändras är det därför nödvändigt att kontinuerligt pröva om förutsättningarna för entreprenörskap och företagande kan förbättras. Målet är ett dynamiskt företagsklimat som uppmuntrar entreprenörskap, investeringar i humankapital och innovationer samt stöder och underlättar en nödvändig kontinuerlig utveckling som på sikt förbättrar Sveriges konkurrenskraft.

Entreprenörskap

Enkelt uttryckt kan entreprenörer beskrivas som individer med förmåga att ta till sig både ny och gammal kunskap och sedan omvandla denna till något nytt och värdefullt för samhället. I den ekonomiska litteraturen saknas generellt antagna definitioner av vad entreprenörskap respektive entreprenör är. Däremot finns flera återkommande egenskaper beskrivna som den typiska entreprenören besitter. Entreprenören beskrivs ofta som en individ som identifierar möjligheter till utveckling och projekt, bedömer risk och potentiell avkastning och sedan också agerar. Entreprenören driver, genom sitt agerande, fram innovationer och teknisk utveckling utifrån tillgängliga resurser. Detta är en mycket generell beskrivning av entreprenören och entreprenörskap. Beskrivningen gör t.ex. ingen skillnad på individer som startar företag av nöd eller på grund av en ny idé eller innovation. Den gör inte heller någon skillnad på om ett etablerat företag expanderar sin verksamhet till en ny marknad med befintliga produkter eller tar fram en ny, revolutionerande produkt för en marknad där företaget redan verkar. Men den allmänt hållna beskrivningen innehåller ändå information om de komponenter som är viktiga att beakta för entreprenörskapet.

Entreprenörens förmåga att identifiera möjligheter till värdeskapande bygger till stor del på den egna kunskapsnivån och tidigare erfarenhet. Detsamma gäller entreprenörens förmåga att uppskatta risk och potentiell avkastning för ett projekt och att skapa sig en uppfattning om svårbedömd osäkerhet. Studier har

visat att utbildningsnivå och entreprenörskap har starka kopplingar. Entreprenörskap påverkas även av entreprenörens samlade erfarenheter från tidigare entreprenöriella försök, samt arbetsplatser och arbetsuppgifter. Lägre risk och mindre osäkerhet kan öka incitamenten för entreprenörskap. På samma sätt kan möjligheterna till högre avkastning öka incitamenten för entreprenörskap. En samhällsekonomiskt väl avvägd nivå på risk och avkastning, relaterat till entreprenöriella aktiviteter, kan leda till en bättre allokering av resurserna i ekonomin. För att entreprenören ska kunna genomföra sitt projekt krävs även tillgång till kapital och väl fungerande kapitalmarknader. Vid kapitalmarknader med nedsatt funktion möter entreprenören större svårigheter att finna resurser för sina projekt och fler avstår från entreprenörskap. Till viss del består svårigheterna i att skaffa resurser för projekt även i asymmetrisk information mellan entreprenören och investeraren.

För att påverka och stärka förutsättningarna för entreprenörer och entreprenörskap finns därför flera generella faktorer att ta hänsyn till. Genom att t.ex. minska den risk som entreprenören tar görs fler potentiella projekt attraktiva. Vidare gör en potentiell höjning av avkastningen fler projekt lönsamma på marginalen för entreprenörer. Genom att förbättra tillgången på resurser, särskilt kvalificerad personal, kan fler projekt som annars skulle ha uteblivit på grund av resursbrist genomföras. Kunskapsnivå och tidigare erfarenhet påverkar bedömningen av projektets risk, potentiell avkastning och resursbehov. Det är viktigt att se till samtliga faktorer för entreprenörskap om entreprenörskapsklimatet ska förbättras.

Vilka faktorer påverkar entreprenörskapsklimatet?

Flera faktorer inom olika politikområden har betydelse för ett lands styrka när det gäller de sammantagna villkoren för entreprenörskap och företagande. En viktig faktor för alla former av företagande är skattereglernas utformning. Beskattningen av potentiell avkastning påverkar hur entreprenören bedömer möjligheterna till faktisk avkastning från ett projekt. Strukturerna i samhället, bland dem skattesystemet, bör ge goda

förutsättningar för viljan att starta, driva och utveckla lönsamma företag. För att Sverige inte ska riskera att gå miste om etablering av nya lönsamma verksamheter och ökad tillväxt behöver förutsättningarna i Sverige utvecklas i förhållande till omvärlden. Skattesystemet bör därför kontinuerligt ses över i syfte att motverka eventuella hinder för företagande, entreprenörskap och investeringar i humankapital.

Företagens och företagarnas förmåga till förnyelse och omställning är vidare starkt beroende av fungerande och ändamålsenliga regelverk och tillgången på kompetens och kapital. Företag påverkas på olika sätt av regelverken, t.ex. beroende på vilken bransch de är verksamma inom, vilken tillväxtambition de har, hur kunskapsintensiva och innovationsinriktade de är. Företag påverkas även på olika sätt av regelverk beroende på storleken på företagen, var de befinner sig i sin utvecklingsfas samt var företagen är lokaliserade. På motsvarande sätt påverkas företagarnas och företagens behov av kompetens och kapital efter storlek, utvecklingsfas och lokalisering.

Regelverkens utformning är viktig för företagens och företagarnas incitament och möjligheter att utvecklas. Utformningen av regelverken beror bl.a. på att ändamålen med reglerna ska kunna uppfyllas på ett rättssäkert sätt. Samtidigt är det viktigt att kontrollen av reglerna inte blir onödigt betungande och att hänsyn tas till den administrativa bördan för företagen. Företag kan utvecklas genom förbättrade eller nya produkter och processer, där exempelvis utformningen av standarder och produktmarknadsregleringar och regler rörande immateriella rättigheter har stor betydelse. Företagens ansträngningar att nå nya marknader påverkas också till stor del av regler, både på det lokala, nationella och internationella planet.

Regelverken har även stor betydelse för möjligheterna att starta, omstrukturera eller lägga ned verksamhet. Insolvensrättsliga regler, t.ex. regler för avveckling av företag genom konkurs eller regler för rekonstruktion av företag, är av betydelse. Ändamålsenliga regler i dessa avseenden kan underlätta för goda affärsidéer att leva vidare och leda till att resurser därmed kan omallokeras i ekonomin. Det är samtidigt av vikt att företagare som har varit med om misslyckanden och företag

som har eller har haft problem på ett så effektivt sätt som möjligt åter kan bidra till samhället och att deras erfarenheter kan tas till vara.

Företags förmåga att konkurrera bygger bl.a. på att de kan finansiera sin verksamhet och kan leverera erbjudanden som konkurrerar med pris, produktion, kvalitet eller unik utformning. Företagens förmåga att utveckla och anpassa sina produkter och tjänster till marknader, dvs. till efterfrågan från kunder och användare samt förändrade marknadsvillkor, är en överlevnadsfråga.

Offentliga stödstrukturer för nyttiggörande och kommersialisering samt åtgärder för ökad rörlighet och samverkan är viktiga faktorer som påverkar förutsättningarna för innovation och innovationsinfrastruktur, som exempelvis test- och demonstrationsmiljöer vid lärosäten och industriforskningsinstitut.

Även incitamenten att investera i humankapital och rörlighet på arbetsmarknaden, mellan akademi och näringsliv, stora och små organisationer och mellan anställning och företagande är viktiga aspekter för kunskapsspridning, kompetensförsörjning och omställningsförmåga. Rörligheten påverkas bl.a. av trygghetssystemen, möjligheterna att vara ledig från sin ordinarie anställning, meriteringsaspekter och attityder inom såväl akademi som näringsliv samt upplevd risk.

I förhållande till andra europeiska länder tycks Sverige överlag ha god tillgång till riskkapital för investeringar i bolag i tidiga tillväxtskeden. Dessa investeringar har dock sedan finanskrisen minskat i större utsträckning i Sverige än i EU15.

I Sverige finns i dag ett flertal typer av statliga insatser för att främja företag och företagande. Det är viktigt att sådana insatser är ändamålsenliga och att de används på ett effektivt sätt.

Uppdrag rörande förändringar av skattereglerna

Allmänt

Skattesystemets betydelse

Generellt sett är det av central betydelse för ekonomisk tillväxt att ha väl fungerande institutioner i ett samhälle. Skattesystemet är därvid en viktig komponent och det finns anledning att utgå från att utformningen av skattesystemet påverkar investeringar i humankapital, immateriella och materiella tillgångar samt tillväxt i Sverige. Skattesystemet påverkar således entreprenörskap och företagens konkurrensförutsättningar på flera sätt. Olika element i beskattningen antas ha olika effekter på entreprenörskapsandan i ett land.

Ser man på skattekvoten visar det sig att Sverige i dag inte sticker ut lika mycket som tidigare. År 2011 motsvarade skatteintäkterna 44,5 procent av BNP. Sverige har därmed en lägre skattekvot än Danmark (48,3 procent) och är i dag betydligt närmare Belgien, Finland, Italien, Norge och Frankrike (mindre än 2 procentenheters skillnad).

Beskattningen på individnivå antas ha betydelse för företagandet och incitamenten att utbilda sig och att söka nya utmaningar. Eftersom skatten påverkar den ekonomiska nettoavkastningen av arbete, satsat kapital och utbildning antas att både *genomsnittsskatten* och *skattesystemets progressivitet* (marginalskatten) påverkar incitamenten för företagande. I detta sammanhang är den statliga skatten på förvärvsinkomster av betydelse, särskilt dess inverkan på progressiviteten i skatteuttaget. En annan faktor som antas ha betydelse för företagande är den olikformiga behandlingen av olika typer av inkomster och möjligheten att omvandla inkomster till lägre beskattade inkomster.

Andra delar av beskattningen som antas påverka entreprenörsviljan är *beskattningen av kapitalinkomster*. Att starta ett företag kräver vanligen kapital. Oavsett hur detta anskaffas kan man anta att incitamenten att satsa kapitalet är beroende av den förväntade avkastningens storlek, där nettoavkastningens storlek är beroende av skatten på kapital-

inkomster. Detta påverkar entreprenörens val av hur kapitalet ska användas. De skattemässiga förutsättningarna för kapitaluppbyggnad är också betydelsefulla. Här kan det också nämnas att användningen av realisationsprincipen inom ramen för kapitalinkomstbeskattningen kan leda till inlåsnings effekter. Bortsett från investeringssparkontot kan kapital inte flyttas från en investering till en annan utan att det utlöser beskattning. Följden är att nyetablerade företag har svårare att finansiera sig än etablerade företag som kan finansiera sig med kvarhållna vinstmedel. Dessutom finns studier som visar att inlåsnings effekterna leder till en ineffektiv allokering av kapital, se bl. a. Chetty och Saez (2010).¹

Även *beskattningen av företag* antas ha betydelse för företagande på olika sätt. En viktig faktor när det gäller företagande, investeringar och tillväxt är i vilken utsträckning avdrag ges för förluster i företaget.

Det är alltid en betydande risk att gå från en anställning till att starta ett företag och ansvara för sin egen sysselsättning. Risktagandet vägs mot en bedömning av den potentiella avkastningen. Avkastningens faktiska storlek är beroende av skattetrycket, och entreprenörens riskbenägenhet påverkas av att en del av den förväntade avkastningen inte kommer entreprenören till del.

Även uttag av *socialavgifter* kan påverka företagande och entreprenörskap. Socialavgifterna är en del av kostnaderna för att anställa och givet att företaget bär denna kostnad kan de motverka att ett företag expanderar i önskad omfattning. Om nivån på socialavgifterna ändras väntas en övervältring ske efter hand på arbetstagarnas löner. Kostnaderna för socialavgifterna påverkar dock företagets resultat oavsett om företaget går med vinst eller förlust.

¹ Chetty, R., & Saez, E. (2010). Dividend and corporate taxation in an agency model of the firm. *American Economic Journal: Economic Policy*, 2(3), 1–31.

Principer för inkomstbeskattningen

En utgångspunkt för skattesystemets utformning vid 1990 års skattereform var att eftersträva en likformig och neutral beskattning. Syftet med reformen var vidare att åstadkomma enkla, enhetliga och överskådliga regler.

Enkla, enhetliga och överskådliga regler bidrar generellt sett till att skattesystemet uppfattas som rättvist och rimligt, vilket kan ha stor betydelse bl.a. för förebyggande av skatteanpassning, skatteplanering och skattefusk. Därmed går även mindre tid och resurser till samhällsekonomiskt improduktiva ansträngningar för att minimera skatten.

Olikformig beskattning av likartade inkomster kan leda till oönskad beteendepåverkan genom att personer och företag av skatteskal lockas att välja arbets-, organisations- och ersättningsformer samt investerings- och finansieringsalternativ som inte skulle ha valts i annat fall. Det kan också leda till att personer med samma faktiska inkomst betalar olika mycket i skatt.

I 2008 års ekonomiska vårproposition redovisades ett antal hållpunkter och allmänna krav på det svenska skattesystemet som riksdagen ställde sig bakom (prop. 2007/08:100 s. 75, bet. 2007/08:FiU20, rskr. 2007/08:259 och 2007/08:260). Dessa innebär bl.a. att skattereglerna ska ge goda förutsättningar för en varaktigt hög sysselsättning och goda villkor för företagande och investeringar. Skattereglerna ska även utformas så att de stärker medborgarnas förtroende för skattesystemet. Reglerna bör vidare, med beaktande av hållpunkterna, vara generella, enkla och tydliga samt hållbara och försvarbara i ett EU-rättsligt perspektiv.

Tidigare åtgärder inom skatteområdet

För att förbättra företagsklimatet med inriktning på entreprenörer har en hel del åtgärder redan vidtagits. När det gäller åtgärder på skattesidan under senare år kan bl.a. följande åtgärder nämnas. Slopande av förmögenhetsskatten, sänkning av bolagsskatten i två steg från 28 till först 26,3 procent och därefter till 22 procent samt förenkling av expertskatten. Det har

även införts ett investeraravdrag som ger fysiska personer möjlighet att dra av en del av anskaffningskostnaden för nyemitterade andelar i onoterade företag samt ett skatteincitament för forskning och utveckling i form av ett avdrag vid beräkningen av arbetsgivaravgifterna för personer som arbetar med forskning eller utveckling. Socialavgifterna har sänkts med en procentenhet och en nedsättning av egenavgifterna har införts. Vidare har ändringar skett i de s.k. 3:12-reglerna och i reglerna om räntefördelning.

Skatt på arbete

Löner, arvoden, förmåner och andra inkomster som erhålls på grund av arbete beskattas i inkomstslaget tjänst. På sådana inkomster betalas både kommunal och statlig inkomstskatt. Den kommunala skatten omfattar även den skatt som betalas till landstinget. Kommunalskattesatsen är beroende av i vilken kommun respektive vilket landsting personen är bosatt. Statlig inkomstskatt betalas på beskattningsbara förvärvsinkomster som överstiger en viss nivå.

Den statliga inkomstskatten betalas med 20 procent på inkomster som överstiger en nedre skiktgräns, och på inkomster som överstiger en övre skiktgräns betalas ytterligare 5 procent statlig inkomstskatt (den s.k. värnskatten). Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en viss nivå och justeras därefter årligen genom att de multipliceras med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni året före beskattningsåret och prisläget i juni andra året före beskattningsåret (dvs. förändringen i konsumentprisindex) plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av året före beskattningsåret. Den högsta marginalskatten i Sverige är vid en genomsnittlig kommunalskattesats omkring 57 procent.

Skatten på arbete antas påverka både den förväntade avkastningen av framtida eget arbete och värdet av högre och längre utbildning. Med relativt små löneskillnader och progressiv beskattning av inkomst av tjänst minskar den faktiska utbildningspremien för individen och därmed dämpas

de ekonomiska incitamenten till högre utbildning. Bägge faktorerna antas ha betydelse för kompetensförsörjningen i näringslivet och benägenheten att starta företag. Ett relevant resultat i detta sammanhang presenteras i Johanson et al. (2008) som ser på sambandet mellan skattesystemets struktur och tillväxt.² Johanson et al. (2008) visar att en sänkning av höga marginalsatser kan förväntas leda till höjd produktivitet i de sektorer där det finns en stor potential för nystartade företag.

Skatt på kapital

Till inkomstslaget kapital räknas inkomster och utgifter på grund av innehav av tillgångar och skulder samt kapitalvinster och kapitalförluster. På överskott i inkomstslaget kapital betalas endast statlig inkomstskatt. Den normala skattesatsen är 30 procent, men skattesatsen kan, beroende på vilken tillgång inkomsten hänförs till, variera mellan 20 och 30 procent.

Kapitalbeskattningen påverkar bl.a. inlåsningsgraden av latent kapitalvinster. Låg kapitalbeskattning på vinster leder till mindre inlåsnings effekter och att mer kapital kan frigöras för andra investeringar. Samtidigt kan sådana förändringar öppna upp möjligheter för skatteplanering. Även flexibiliteten på arbets- och bostadsmarknaderna påverkas av kapitalbeskattningen. Ett exempel är beskattningen av kapitalvinster på privatbostäder som påverkar rörligheten på både bostadsmarknaden och arbetsmarknaden. Graden av flexibilitet på dessa marknader påverkar i sin tur tillväxten.

Inom kapitalbeskattningen förekommer olika skattesatser. Olika skattesatser inom ett inkomstslag ger upphov till snedvridningar som gör beskattningen mindre effektiv. Som exempel beskattas innehav av t.ex. aktier och fondandelar med 30 procent medan hushållens indirekta sparande genom institutioner, t.ex. försäkringsbolag, beskattas med 15 procent. Olika kapitalbeskattningssatser kan också påverka kapitaltillgången

² Johansson, Å., et al. (2008), "Taxation and Economic Growth", OECD Economics Department Working Papers, No. 620, OECD Publishing.

för företagen om investeringar i vissa tillgångar beskattas lägre än investeringar i andra tillgångar.

En sänkning av den allmänna kapitalskattenivån ger dock fördelningspolitiska och även realekonomiska effekter som måste beaktas, som exempel minskar värdet av ränteavdragen för fysiska personer om kapitalskattesatsen sänks.

Det duala inkomstskattesystemet innebär att arbetsinkomster respektive kapitalinkomster beskattas var för sig. Som nämnts ovan kan skatten på förvärvsinkomster vid en genomsnittlig kommunalskattesats uppgå till 57 procent. I vissa fall är gränsen mellan vad som är tjänsteinkomst respektive kapitalinkomst inte klar. För att undvika att arbetsinkomster omvandlas till kapitalinkomster finns därför regler om beskattning av utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag, de s.k. 3:12-reglerna. Dessa regler föreskriver hur inkomstupdelningen mellan tjänst och kapital ska ske i vissa fall. Reglerna är dock i vissa delar komplicerade och tekniskt invecklade.

Skatt på företag

Till inkomstslaget näringsverksamhet hör alla inkomster och utgifter som härrör från näringsverksamhet, exempelvis ersättningar för varor och tjänster, avkastning på tillgångar, kapitalvinster och kapitalförluster. Näringsverksamhet kan dock bedrivas i flera olika företagsformer, exempelvis i aktiebolag, handelsbolag eller som enskild näringsidkare.

Enskilda näringsidkares vinst från näringsverksamhet beskattas progressivt på samma sätt som löneinkomster. Det finns dock möjlighet till s.k. räntefördelning och avsättning till expensionsfond. Dessa regler är avsedda att verka neutraliserande i förhållande till beskattningssituationen hos delägare i aktiebolag.

Handelsbolag utgör inte skattesubjekt när det gäller inkomstskatt. I stället beskattas delägarna för vinsten. Vinsten beskattas olika beroende på om delägaren är en fysisk eller en juridisk person. Fysiska personer som är delägare beskattas på samma sätt som enskilda näringsidkare. Skattenivån motsvarar då den som gäller för anställda, se närmare ovan.

Juridiska personer utgör med undantag för handelsbolag egna skattesubjekt, och vinster beskattas, med vissa undantag, med en statlig inkomstskatt om 22 procent. Vinster som delas ut till fysiska personer beskattas enligt huvudregeln i inkomstslaget kapital.

Allmänt sett bedöms det svenska företagsskattesystemet vara konkurrenskraftigt och företagsvänligt.³ Bolagsskatten har nyligen sänkts till 22 procent. I början av 2011 tillsatte regeringen en kommitté med uppdrag att se över beskattningen av bolag – Företagsskattekommittén (Fi 2011:01). Företagsskattekommitténs huvuduppdrag är att lämna förslag som medför att villkoren för finansiering med eget kapital och med lånat kapital blir mer lika. Företagsskattekommittén ska redovisa sitt uppdrag senast den 16 juni 2014. Regeringen har även tillsatt en utredning om skatteregler för incitamentsprogram (dir. 2014:33). Utredningen ska se över skattereglerna för finansiella instrument, såsom optioner och andra aktierelaterade incitament som företag använder som en del i sin ägarstyrning, i syfte att attrahera och behålla nyckelkompetens i företaget. Utredningen ska redovisa sitt uppdrag senast den 1 oktober 2015. Regeringen har vidare tillsatt en utredning som ska se över beskattningen vid ägarskiften i fåmansföretag (dir. 2014:42). Syftet är att säkerställa att reglerna är ändamålsenliga och att skattereglernas utformning inte påverkar om verksamheten avyttras till någon inom eller utom närståendekretsen. Utredningen ska redovisa sitt uppdrag senast den 2 mars 2015. Skatteförenklingsutredningen (Fi 2012:09), som har i uppdrag att utvärdera och försöka förenkla skattereglerna för enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag, ska lämna sitt betänkande senast den 1 oktober 2014. Det är emellertid nödvändigt att

³ Se t.ex. OECD 2003, tax database när det gäller nivån på den nominella bolagsskattesatsen och Sprengel et al. (2012 Effective tax levels using the Devereux/Griffith methodology) i fråga om den effektiva genomsnittsskattesatsen. I båda fallen har Sverige lägre skattesatser än Frankrike, Tyskland, Nederländerna, Finland, Norge och Förenade Kungariket.

kontinuerligt pröva om förutsättningarna för entreprenörskap och företagande kan förbättras.

Socialavgifter

Socialavgifter tas ut för finansiering av de sociala trygghetsystemen och utgörs av arbetsgivaravgifter och egenavgifter. Arbetsgivaravgifter betalas i första hand av arbetsgivare medan egenavgifter normalt betalas av fysiska personer som bedriver aktiv näringsverksamhet, dvs. enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag. Arbetsgivaravgifter betalas på ersättning för arbete medan egenavgifter normalt sett betalas på överskott av aktiv näringsverksamhet.

Utöver socialavgifter ska ytterligare en avgift betalas av arbetsgivare och enskilda näringsidkare, den allmänna löneavgiften. Avgiften infördes ursprungligen för att finansiera EU-inträdet men används nu i första hand i allmänt budgetförstärkande syfte. Den debiteras i samband med, och på samma underlag som, socialavgifterna.

Den nuvarande nivån för uttag av socialavgifter och allmän löneavgift är förhållandevis hög, vilket medför en internationellt sett hög skattekil. En lägre skattekil på arbete kan förväntas öka arbetsutbudet, främja den ekonomiska effektiviteten och därmed reducera de välfärdsförluster som följer av en hög skattekil.

Socialavgifterna är i vissa sammanhang reducerade av olika skäl. För personer som vid årets ingång inte har fyllt 26 år är socialavgifterna, inklusive den allmänna löneavgiften, nedsatta till en fjärdedel av de totala avgifterna. Det kan dock noteras att regeringen den 18 mars 2014 har överlämnat en proposition till riksdagen där en förändring av reglerna föreslås i syfte att uppnå en mer fokuserad nedsättning för de yngsta.

Varken allmän löneavgift eller särskild löneskatt tas ut för dem som vid årets ingång har fyllt 65 år. På ersättning till personer som vid årets ingång har fyllt 65 år och som omfattas av det reformerade pensionssystemet, dvs. är födda 1938 eller senare, betalas bara ålderspensionsavgiften och inte övriga socialavgifter. Detta gäller även dem som betalar egenavgifter.

För personer som är födda 1937 eller tidigare tas inga socialavgifter ut.

Om arbetsgivare, enskilda näringsidkare samt fysiska personer som är delägare i handelsbolag är verksamma i vissa angivna kommuner i Norrland och västra Svealand (stödområde A), får de vidare ett särskilt avdrag vid beräkningen av socialavgifterna och den allmänna löneavgiften. Företag i detta område ges en nedsättning av socialavgifterna med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock maximalt 7 100 kronor per månad (dvs. 85 200 kronor per år) för arbetsgivare och maximalt 18 000 kronor per år för enskilda näringsidkare.

Enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag kan även, under vissa förutsättningar, få avdrag vid beräkningen av egenavgifter med 7,5 procent av avgiftsunderlaget för inkomst av aktiv näringsverksamhet, dock högst med 15 000 kronor per år.

Sedan den 1 januari 2014 ska vidare, vid beräkningen av arbetsgivaravgifter för personer som arbetar med forskning eller utveckling, avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget för dessa personer dock högst med 230 000 kronor per koncern och månad. För att avdrag ska ges gäller dock vissa förutsättningar, bl.a. ska personerna ha arbetat med forskning eller utveckling i en viss utsträckning.

Uppdraget

Skattesystemet har betydelse för incitamenten att starta och driva företag i Sverige. Kommittén ska därför undersöka om det finns övergripande strukturer i det svenska inkomstskattesystemet när det gäller beskattning av arbete, kapital och företag som motverkar entreprenörskap och företagande. Kommittén ska därutöver även analysera om det finns andra företeelser eller regler inom beskattningen av arbete, kapital och företag som kan ha en ogynnsam inverkan på entreprenörskap och företagande.

Om kommittén finner att det finns sådana strukturer, företeelser eller regler i inkomstskattesystemet ska kommittén analysera om skattereglerna kan förändras för att göras mer

ändamålsenliga i syfte att uppmuntra och stimulera till ökat entreprenörskap och företagande i Sverige. Kommittén ska därvid lämna förslag på de förändringar av skattereglerna som kommittén anser bör genomföras i syfte att förbättra möjligheterna att starta, driva, utveckla och äga företag för att därigenom ge incitament till ökat entreprenörskap och företagande i Sverige. Kommittén ska främst sträva efter generella förändringar av reglerna. I den utsträckning kommittén finner att mer avgränsade förändringar är påkallade ska den särskilt beakta de riktlinjer för skattereglernas utformning som riksdagen beslutat om i 2008 års ekonomiska vårproposition (prop. 2007/08:100, avsnitt 5.3, rskr. 2007/08:259) i termer av ett legitimt och rättvist skattesystem samt generella och tydliga regler.

Kommittén ska särskilt analysera hur skattereglerna påverkar viljan att gå från anställning till att starta företag och hur skillnaden i beskattning mellan olika inkomster påverkar incitamenten att starta eget. Kommittén ska även uppmärksamma hur skattesystemet behandlar vinster och förluster för olika investerare och satsat kapital i samband med företagande och hur detta påverkar risktagande, viljan att växa och inlåsning av kapital.

Uppdraget omfattar även att se över reglerna för socialavgifter och allmän löneavgift, inklusive reglerna rörande nedsättningar och avdrag vid beräkningen av avgifterna. Kommittén ska analysera om dessa reglers utformning motverkar entreprenörskap och företagande. Om så är fallet ska kommittén lämna förslag på de förändringar av reglerna för socialavgifter och allmän löneavgift som kommittén anser bör genomföras i syfte att ge incitament till ökat entreprenörskap och företagande i Sverige. Kommittén ska vidare, vid utformande av eventuella förslag, beakta bakomliggande syften för olika nedsättningar och avdrag. Eventuella förslag får inte medföra att ålderspensionsavgiften i socialavgifterna påverkas.

Kommittén ska, när den överväger olika förslag, särskilt beakta betydelsen av kapitaluppbyggnaden för entreprenörskapsklimatet så att en sådan uppbyggnad inte hindras mer än nödvändigt.

Allmänna utgångspunkter

Som en allmän utgångspunkt gäller att uppdraget ska utföras med beaktande av de generella riktlinjer för skattereglernas utformning som riksdagen beslutat om i 2008 års ekonomiska vårproposition (prop. 2007/08:100, avsnitt 5.3, rskr. 2007/08:259). Ytterligare en utgångspunkt för uppdraget är att grunderna för 1990 års skattereform i termer av likformighet och neutralitet ska beaktas.

Företagsskattekommittén har bl.a. i uppdrag att lämna förslag på ett mer heltäckande system när det gäller den skattemässiga behandlingen av finansiering med eget kapital och med lånat kapital som, om möjligt, kan ersätta de nuvarande ränteavdragsbegränsningarna och minska diskrimineringen av eget kapital i företagen. De frågor som tas upp av Företagsskattekommittén faller utanför kommitténs uppdrag och några förslag ska inte lämnas på de områdena. Kommittén ska inte heller lämna förslag som berör de frågor som ska utredas i Skatteförenklingsutredningen som ska utvärdera och se över reglerna för enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag. Kommittén ska dock samråda med utredningen om skatteregler för incitamentsprogram vid framtagande av förslag. Kommittén ska vidare beakta förslag som läggs fram av utredningen om beskattningen vid ägarskiftet i fåmansföretag.

Uppdraget omfattar inte att lämna andra förslag på skatteförfarandeområdet än de följdändringar som föranleds av de förslag som lämnas enligt uppdraget.

En förutsättning vid utformandet av de förslag som lämnas är att den preventiva funktion som 3:12-reglerna avser att upprätthålla för att motverka inkomstomvandling, iakttas.

De förslag kommittén lämnar ska, utöver vad som framgår av avsnittet om konsekvensbeskrivningar, särskilt analyseras med avseende på risker för skatteundandraganden m.m.

Kommittén ska göra de internationella jämförelser som anses befogade. Kommittén ska vidare beakta ekonomisk forskning om skatters effekter på entreprenörskap och företagande.

Uppdraget omfattar även att göra en EU-rättslig analys av de åtgärder som övervägs, bl.a. med avseende på EU:s regler om fri rörlighet och reglerna om statligt stöd.

Uppdrag rörande vissa regelverk

Företagsrekonstruktion

Inledning

En viktig förutsättning för att skapa ett gynnsamt klimat för entreprenörer och företag är att det finns en insolvensrättslig lagstiftning som främjar företagande och ansvarsfullt risktagande samt accepterar misslyckanden samtidigt som den motverkar en snedvriden konkurrens och illojala beteenden. För företag som har drabbats av betalningssvårigheter finns möjlighet att beviljas företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion. Syftet med förfarandet är att möjliggöra en andra chans för företag i kris som bedöms ha utsikter till en fortsatt lönsam verksamhet samtidigt som borgenärerna i regel får en bättre utdelning på sina fordringar än om företaget försätts i konkurs. Genom att livskraftiga företag rekonstrueras kan även stora värden och arbetstillfällen räddas. Trots detta är antalet företagsrekonstruktioner som beviljas och genomförs litet i förhållande till antalet konkurser.

En förutsättning för att fler krisande företag ska använda sig av företagsrekonstruktion och att antalet lyckade rekonstruktioner ska öka är att borgenärerna har förtroende för institutet. Genom ett regelverk som tar hänsyn till borgenärernas intressen och som borgenärerna känner sig trygga med, bör även företagets möjlighet till krediter och tillväxt förbättras.

Att fler livskraftiga företag i kris inte genomgår en företagsrekonstruktion har även ansetts bero på bl.a. att förfarandet riskerar att bli kostsamt och tidsödande för både gäldenärer och borgenärer. En annan viktig anledning är att det i dag saknas samordning mellan förfarandena vid företagsrekonstruktion och konkurs och mellan de båda förfarandenas materiella regler. Det finns t.ex. inte någon möjlighet för en rekonstruktion att direkt

övergå i en konkurs. Den bristande samordningen mellan lagen om företagsrekonstruktion och konkurslagen (1987:672) och de skilda materiella reglerna kan leda till att fel förfarande väljs, både ur det enskilda företagens och ur borgenärernas perspektiv samt även ur ett samhällsekonomiskt perspektiv.

Regeringen har vidtagit flera åtgärder för att underlätta för seriösa företagare som har gått i konkurs eller drabbats av överskuldsättning att starta om på nytt eller fortsätta med förnyad kraft. I maj 2013 gav regeringen en särskild utredare i uppdrag att lämna förslag som ger företagare med personligt ansvar för skulder som uppkommit i näringsverksamhet utvidgade möjligheter till skuldsanering. Utredningen har tagit namnet Nystartsutredningen (dir. 2013:57, Ju 2013:10). Utredaren ska redovisa sitt uppdrag senast före sommaren 2014.

Uppdraget

Mot bakgrund av ovanstående ska kommittén göra en översyn av lagen om företagsrekonstruktion i syfte att ge fler livskraftiga företag med betalningssvårigheter en möjlighet till en andra chans.

Vid övervägandena ska en utgångspunkt vara att förfarandet ska ta till vara borgenärernas intresse, men samtidigt leda till fördelar även för de rekonstruerade företagen och för samhälls-ekonomin. Förfarandet ska vara tillämpligt på alla slags företag. Det ska dock vara tillräckligt flexibelt för att kunna hantera olika typer av företag på det sätt som passar respektive företag bäst. Särskilt ska förutsättningar för mindre och medelstora företag beaktas. Nystartsutredningens slutsatser bör även beaktas inom ramen för denna utrednings analys. Kommittén bör också följa och ta hänsyn till initiativ på EU-nivå.

Kommittén ska överväga om rekonstruktörens roll och befogenheter bör förändras, vilken roll företagsledningen ska ha under en rekonstruktion och hur samspelet mellan företagsledningen och rekonstruktören ska fungera, samt överväga vilken roll domstolen bör ha i rekonstruktionsförfarandet. Därutöver ingår i uppdraget att överväga vilka ytterligare åtgärder som bör vidtas för att stärka borgenärernas förtroende

för rekonstruktionsinstitutet. I detta sammanhang ska kommittén överväga om det finns anledning att införa en möjlighet till ackord, utan att det finns behov av rekonstruktionsåtgärder i övrigt.

I uppdraget ingår även att kommittén ska föreslå regler som leder till ett mer kostnads- och tidseffektivt förfarande för samtliga inblandade parter. Kommittén ska i detta sammanhang bl.a. överväga hur ansökningsförfarandet ska vara utformat, när och hur en rekonstruktionsplan ska tas fram och beslutas samt vem eller vilka som ska stå för kostnaderna under ett rekonstruktionsförfarande.

Därutöver ska kommittén föreslå hur lagen om företagsrekonstruktion och konkurslagen kan samordnas både materiellt och processuellt, för att åstadkomma en för de inblandade parterna och samhället mer ändamålsenlig ordning.

Kommittén ska göra de internationella jämförelser som anses befogade. Kommittén ska vidare beakta ekonomisk forskning om insolvensrättens effekter på entreprenörsklimatet.

Översynen av lagen om företagsrekonstruktion kan föra med sig nödvändiga följdändringar och ge anledning att överväga utformningen av även andra insolvensrättsliga regler, bl.a. konkurslagen.

Kommittén ska lämna de förslag på författningsändringar som behövs för att genomföra förslagen. En utgångspunkt ska vara att förslagen ska genomföras genom tillägg eller ändringar i befintliga lagar.

Aktiekapitalets storlek

Gränsen för lägsta tillåtna aktiekapital för privata bolag sänktes 2010 från 100 000 kr till 50 000 kr. Ändringen syftade till att göra aktiebolagsformen mer tillgänglig och därmed främja företagande, särskilt inom tjänstesektorn. För att se om sänkningen haft den avsedda effekten ska kommittén utvärdera reformen med inriktning på hur den har påverkat företagandet i bolagsform jämfört med andra företagsformer och vilka

slutsatser som kan dras av hur detta påverkat intresset för nyföretagande.

Med utgångspunkt i utvärderingen ska kommittén undersöka om det finns behov av ytterligare justeringar av lägsta tillåtna aktiekapital för privata bolag för att främja företagande. I detta sammanhang bör kommittén i första hand undersöka alternativet med en sänkning av lägsta krav på aktiekapital till en (1) krona, antingen för samtliga privata aktiebolag eller endast för vissa privata aktiebolag. Kommittén ska göra en bedömning av vilka för- och nackdelar som kan finnas med en sådan sänkning. Kommittén ska inhämta kunskap om och redovisa vilka regler om borgenärsskydd som finns i andra länder som har ett mycket lågt krav på aktiekapitalets storlek. Kommittén ska beakta ekonomisk forskning om vilka effekter regler om aktiekapital har på entreprenörskapsklimatet.

Kommittén ska utifrån resultatet av sin undersökning redovisa sin bedömning av om det finns behov av ytterligare sänkningar av lägsta tillåtna aktiekapital för privata aktiebolag.

Åtgärder med anledning av Världsbankens granskning av Sverige

Världsbanken genomför för närvarande på regeringens uppdrag en stor undersökning av det svenska företagsklimatet och hur det kan göras bättre. Sedan ett antal år tillbaka genomför Världsbanken en studie över hur enkelt det är att driva företag i olika länder, ”Doing Business Index”. För Sveriges räkning genomför Världsbanken en mer djupgående analys än i ”Doing Business Index” för att identifiera de problem som drabbar landets företagare.

Undersökningen omfattar en analys av regelverket med utgångspunkt i hur Sverige placerar sig på Doing Business-indikatorn, datainsamling på temat reglering av utländska direktinvesteringar samt annan tillgänglig data. Därtill genomförs en intervjuundersökning med ett flertal företagare. En första delrapport presenterades i mars 2014.

En slutrapport förväntas vara klar i slutet av 2014 och är avsedd att komplettera den första rapporten bl.a. med fokus på

tillämpningar av regler och praxis av regelverket baserat på intervjuundersökningen.

Kommittén ska analysera resultatet från Världsbankens granskning. Med utgångspunkt från resultatet, särskilt avseende de regelområden som granskningen pekar ut som viktigast för entreprenörskap och företagstillväxt, ska kommittén vid behov lämna förslag på regeländringar samt andra förslag som bedöms stärka näringslivsklimatet. Kommittén ska lämna de förslag på författningsändringar som behövs för att genomföra förslagen.

Uppdrag rörande omställning

Viktigt är också att se över hur nuvarande regelverk och andra förutsättningar påverkar omställningsmöjligheterna i ekonomin. Globaliseringen har medfört ett ökat omvandlingstryck och med det ställs allt större krav på att formerna för omställning är anpassade dels till samhällets och företagets krav, men också till individernas egna förutsättningar och möjligheter till flexibilitet.

Kommittén bör göra en översyn av hur nuvarande regelverk och andra förutsättningar påverkar omställningsmöjligheterna i ekonomin.

Uppdrag rörande innovation och forskning

Inledning

En stor del av förnyelsen i näringslivet och skapandet av nya arbetstillfällen sker i små och medelstora företag (SMF). Innovationer kan förväntas spela en allt större roll för denna process. Samspelet mellan stora företag och SMF är viktigt, där de små företagen kan bidra med mer radikala innovationer till stora företag. Detta kan t.ex. ske genom uppköp eller genom att de stora företagen köper teknik och tjänster med hög innovationsgrad av de mindre företagen.

Företag kan ha svårt att orientera sig i det befintliga utbudet av offentligt innovationsstöd och därmed ha svårt att finna stöd

som är anpassade till deras behov och situation. Det finns en stor potential i att betydligt fler företag ser möjligheterna i att öka sitt innovationsarbete. Här kan företagets attityder till akademisk forskning och industriforskningsinstitut ha en avgörande betydelse för satsningar på innovation. Faktorer som dessa påverkar därmed genomslaget för offentliga insatser.

Uppdraget

Med utgångspunkt i företagets behov och innovationsförmåga ska kommittén kartlägga det svenska innovationsstödet och lämna förslag på åtgärder som förbättrar stödstrukturen, med syftet att renodla, effektivisera och målgruppsanpassa offentliga innovationsstödjande insatser till företag och individer. Ett särskilt fokus bör ligga på SMF och den grupp av mindre storföretag som inte tillhör de globala koncerner som redan i dag står för de huvudsakliga, privata investeringarna i forskning och utveckling (FoU) i Sverige. I uppdraget ingår en kartläggning av de myndigheter och aktörer på nationell, regional och lokal nivå som erhåller statlig finansiering för att på olika sätt främja innovation, hur deras uppdrag ser ut och hur de samverkar.

Kommittén ska analysera hur det statliga innovationsstödet i högre grad kan stimulera innovativt företagande baserat på forskning. Samspelet mellan SMF och stora företag ska studeras och kommittén ska lämna förslag på åtgärder som underlättar systematiskt innovationsarbete dem emellan. Inom ramen för uppdraget bör kommittén särskilt adressera hur det statliga innovationsstödet kan främja ökad rörlighet mellan akademi och näringsliv. Vidare ska forskningsinstitutens roll som länk mellan akademi och näringsliv utredas och, om så är motiverat, ska förslag på förändringar av deras roll lämnas. Potentialen för ökat kunskapsutbyte mellan akademi och näringsliv ska analyseras, i syfte att bedöma förutsättningarna för näringslivets konkurrensförmåga och entreprenörskapet i näringslivet. Kunskapsutbytet inkluderar företag, myndigheter, studenter, forskarstuderande och forskare.

Kommittén ska lämna förslag på effektiviseringar och förbättringar som leder till bättre samordning och ett mer ändamålsenligt arbete för ökad innovationskapacitet i företagen. Målsättningen är att strukturen för det svenska innovationsstödet ska bli mer lättöverskådlig, för att därigenom underlätta för svenska företag att orientera sig i systemet och även underlätta en internationell marknadsföring av Sverige som forsknings- och innovationsland samt som attraktiv destination för forsknings- och innovationssatsningar.

Vid utformningen av förslagen ska kommittén beakta de EU-ramverk och riktlinjer som finns för statligt stöd till företag samt följande dokument: regeringens nationella innovationsstrategi (2012), OECD:s översyn av den svenska innovationspolitiken (2012), propositionen Forskning och innovation (prop. 2012/13:30), Vinnovas och RISE:s regleringsbrevsuppdrag om kartläggning och framtagande av strategi för tillgängliggörande av testbäddar och demonstratorer, EU:s nya ramprogram för forskning och innovation – Horisont 2020, samt det nya programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (COSME). Kommittén ska inte lämna förslag som rör det statliga systemet för tilldelning av forskningsresurser.

Uppdrag rörande tillgång till riskkapital

Inledning

Det statliga marknadskompletterande finansieringssystemet i Sverige representeras främst genom de tre bolagen Almi Företagspartner AB (Almi), Fouriertransform AB och Inlandsinnovation AB samt de två stiftelserna Industrifonden och Norrlandsfonden. De fem aktörerna förfogar över ca 17 miljarder kronor tillsammans.

Sedan finanskrisen 2008 har regeringen vidtagit ett flertal åtgärder för att stärka utbudet av marknadskompletterande finansiering. Två nya bolag, Fouriertransform AB (2008) och Inlandsinnovation AB (2010) har inrättats och Almi har slagits samman med tidigare Innovationsbron AB (2013). Dessa åtgärder är ett led i regeringens långsiktiga ambitioner att

förstärka utbudet av marknadskompletterande finansiering till företag i tidiga tillväxtskeden.

Uppdraget

Kommittén ska utvärdera om sammanslagningen av Almi och Innovationsbron bidragit till att förbättra tillgången till kapital för företag i tidiga tillväxtskeden, vad avser såväl lånat kapital som eget kapital samt hybrider av de två. Kommittén ska mot bakgrund av resultaten från utvärderingen föreslå eventuella förändringar i Almis uppdrag.

Uppdrag rörande de statliga insatserna för företagande

Inledning

Regeringens insatser för ett gott företagsklimat är inriktat på att skapa enkla och överskådliga regler, god tillgång till kapital, tillgång till enkel och överskådlig information och sunda konkurrensförhållanden samt insatser för att främja företagande. Vid sidan av de näringspolitiska åtgärderna görs även betydande insatser för företag och företagande inom handels-, landsbygds-, arbetsmarknads- och den regionala tillväxtpolitiken. Inom de två sistnämnda områdena är utgångspunkten regionen och individens särskilda förutsättningar och behov.

Små och medelstora företag har i allmänhet ett behov av information, rådgivning, kompetensutveckling, nätverk och mötesplatser. Staten kan därför ha en roll att tillhandahålla eller finansiera vissa sådana marknadskompletterande tjänster. Staten har även ett ansvar för att tillhandahålla information om regler och villkor som gäller företagande.

Det kan även vara motiverat att, inom ramen för flera olika politikområden, stödja vissa grupper av företagare och potentiella företagare som generella insatser inte når till fullo.

Möjligheterna att starta och driva företag i Sverige är beroende av nationella och internationella förutsättningar men också regionala och lokala faktorer som tillgången på utbildning, kompetens, kapital och infrastruktur. Även faktorer

som långa avstånd, gleshet, attityder till och tradition av företagande påverkar förutsättningarna. Förutsättningarna för entreprenörskap och företagande skiljer sig åt över landet. De regionala företagsstöden, inklusive de som finansieras inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden, är viktiga instrument lokalt och regionalt. Stöden ska utjämna lägesnackdelar och/eller stimulera företagandet på ett samhälls-ekonomiskt effektivt sätt utifrån regionernas specifika förutsättningar. Stöden ska vara marknadskompletterande.

Uppdraget

Med utgångspunkt i blivande entreprenörers och befintliga företags och företagares behov, ska kommittén kartlägga de statliga insatserna för företagsfrämjande och där det bedöms vara motiverat lämna förslag på åtgärder som förbättrar stödstrukturen med syfte att renodla, samordna, effektivisera samt förbättra behovs- och målgruppsanpassningar bland de statliga insatserna för företagen och företagande.

I uppdraget ingår en kartläggning av de myndigheter, t.ex. Almi, Vinnova och Tillväxtverket, och aktörer på nationell, regional och lokal nivå som erhåller statlig finansiering för att på olika sätt främja entreprenörskap och företagande, hur deras uppdrag ser ut och hur de samverkar.

Eventuella förslag ska bidra till större nytta i form av ökat entreprenörskap och tillväxtförmåga i företagen och därmed stärkt konkurrenskraft, samt vara marknadskompletterande och, där så är motiverat, främja privata aktörers medverkan. Därutöver ska förslagen syfta till att effektivisera användandet av statliga medel.

Förslagen ska beakta regionala skillnader och förutsättningar, samt EU:s ramverk och riktlinjer för statligt stöd till företag.

Konsekvensbeskrivningar

Kommittén ska redovisa såväl offentligfinansiella som andra konsekvenser av förslagen. De förslag som läggs fram ska

sammantagna vara offentligfinansiellt neutrala. Ett grundläggande syfte med uppdraget är att stärka entreprenörskapsklimatet utifrån olika aspekter t.ex. skatter, insolvensregler, statligt innovationsstöd, tillgång till riskkapital och annan finansiering. Till den del förslagen medför negativa offentligfinansiella effekter, ska kommittén föreslå finansiering av förslagen enligt gällande finansieringsprinciper. Kommittén bör även analysera kortsiktiga och långsiktiga effekter som förslagen kan förväntas medföra, bl.a. i fråga om reallöner och BNP.

Vidare ska förslagens påverkan på den administrativa bördan för företag redovisas. En analys bör även göras av hur ändrade regler påverkar olika grupper av företag och företagsformer, t.ex. företag i olika sektorer och i olika utvecklingsfaser samt företag av olika storlek.

De administrativa konsekvenserna av förslagen för Skatteverket och andra myndigheter ska belysas, liksom eventuella kostnadsökningar och finansiering av dessa.

Kommittén ska även särskilt redovisa hur förslagen påverkar jämställdheten mellan kvinnor och män i företagandet och arbetslivet.

Kommittén ska tillämpa riktlinjerna som ges i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning för att ange kostnadsberäkningar och andra konsekvensbeskrivningar.

Redovisning av uppdraget

Uppdraget ska redovisas senast den 15 augusti 2016.

(Finansdepartementet)